

Hylli i Dritës

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

(II. ad Cor. III. 17.)

1. Çka na dán — çka na bashkon	Fq. 577
2. Per Kulturen e Popullit	„ 586
3. I mbrami vezir i Shkodres	„ 591
4. Nji Dorshkrim i vjetës 1671 mbi Shqypni	„ 605
5. Ifigenija n' Aulli	„ 614
6. Nji ekskursjon botanik deri në Shirokë	„ 622
7. Nder lamiye të ditunis	„ 632

POSTA E JONË

TE GJITH ABONATVE u lajmojm se jemi gadi me u a dergue rishtas ndo 'i numer, qi nuk u ka mrrri rvokull klyne mtejve, me porosi veq qi te merren vesht miru me zyre postare te vendit, perpara se me na lypu ne numrin, qi nuk u ka ra ne doru.

TIRANË: N. M. Me te distue te drejten, deri sod nuk na ka mrrite ne Redaksjon as liber as Riviste e deje per kritike. Sa per Rivisten „Neo-shqyptarizma“ mundemi me u thane se nuk do t' a kishim lane pa e permende, por pritem edhe ndo 'i numer tjeter perpara se me dhane mi te gjyqjin t' onu.

TIRANË: GJ. B. Na falni. U a kemi conue pernjimend.

GJINOKASTER: F. „D-a“ Bindemi. E pra u a kemi nise per gjith muq. Faji do te jete ne zyre postare.

VLONË: K. L. Keni arrsyte te plotu me u ankue per sa u shkruekan prej Jugosllavijet, por s' kem' shka baje; Rivista e jone asht e ndalume prej Qeverijet jugosllave: kaq mundna veq me u sugurue se per te gjith abonatt ne Jugosllavi kemi mendue me i rugjte me nja te tane numrat e ejetit: i kan gadi kuerdohere.

IBALLE: A. S. E pra u a kemi nise rregullisht.

PALÇ: A. Ç. Fajin do t' a kenit vete. Vendi, ka na kemi shrupe adresen, ndoshta u a ka conue numrat.

FLORENÇË: SH. „Z-i“ Spresojm se i kenit marru edhe numrat e perparshem; sa per ejetu te re do te mendohena: pleqonje edhe ju vete.

Çka na dán — çka na bashkon.

Empedokles prej Akragas në Sicilje, i dieshmi i botës, si u kandej Helenve t' a thrasin, 24 kavaljete para Krishtit pat folë e thënë se gjith procesi i botës pshtetej në një bashkim e në një të dâm elementash e se dy janë fuqit të cillat, me një shndrrim të perhershëm, veprojnë në këtë bashkim e në kta të dâm: dashtnija e mnija. S'e kemi ktû mendën me folë gjâ permî kuptimin simbolik të ktyne fjalve, vetëm deshtem me thënë, se kto fjalë që foli Empedokles duket se permledhin një të vertetë me shumë randsí. E njëmend, po u vîm na me kujtue zhvillimin e brëznivet të nierzve, nuk ká me na rá gjithaq e vshtirë me hetue se gjith perparimi shoqner e kulturár kryhet mrenda një luftës ndermjet dy rrymësh ndiesish në kundraveprim njana me tjetren e ndermjet dy fuqive nzitse që perkojnë me to.

Njana rrymë dán jo vetëm nierzt márrë veçmas, por edhe popuj e shoqni, i anmikson, i shtyn në një luftë të shkímuní njana me tjetren, mjesá tjetra i avitë, i rrethon me lidhnít e njaj ndiesije të perbashkët, tuj i nzitë edhe kah veprimi i perbashkët. Deri në shkallën má t' ulten e shnjertzimit mund të vëhen n' oroe shêjet e nevojës të një avituni ndermjevedi. Nuk áshp ak e vertetë teorija që man se gjêja shpírtnore má e ulta s' ka tjetër para sýsh veç luftën e të gjithve kundra të gjithve. Një gjêje kso dore, edhe po kje vî n' oroe kund mí botë, kje shkaktue prej ndonji poshtnimit

